

215
K-Us-12/2013-22.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Županijski sud u Osijeku, u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda i to Zvonka Vekića, kao predsjednika vijeća te Ante Kvesića i Krunoslava Barkića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Meri Zamuljinski, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. Stjepana Roba, zbog kaznenog djela iz čl. 337. st. 1. i 4. Kaznenog zakona (NN br. 110/97., 27/98., 50/00, 51/01., 111/03, 190/03- odluka Ustavnog suda, 105/04., 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11- dalje u tekstu KZ/97), po optužnici Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, broj K-US-91/13. od 16. listopada 2013. god., nakon javne rasprave održane dana 23. siječnja 2014. god., u nazočnosti zamjenika Ravnatelja USKOK-a, Dražena Križevca optuženika Stjepana Roba, te branitelja Antuna Schmidta, odvjetnika iz Osijeka, dana 27. veljače 2014. god. objavio je i

p r e s u d i o j e

OPTUŽENI

STJEPAN ROB OIB 61514064247, sin Blaža i Ane rođ. Tomašek, rođ. 28. travnja 1945. u Dekanovcima, s prebivalištem u Dardi, Sv.Ivana Krstitelja 43, Hrvat, državljanin RH, umirovljenik sa završenom SSS, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, ostali podaci nepoznati, brani se sa slobode,

kriv je

što je:

dana 31. siječnja 2005., u Belom Manastiru, kao sudski službenik i voditelj Zemljišno-knjižnog odjela u Općinskom sudu u Belom Manastiru, ovlašten za postupanje i donošenje rješenja u zemljišnoknjižnom postupku u smislu Zakona o zemljišnim knjigama, iako svjestan da je trgovačko društvo Progres d.d. iz Belog Manastira podnijelo zahtjev za brisanje društvenog vlasništva samo na zemljištu kč.br. 453/1 upisanom u zk. uložak 2063 k.o. Beli Manastir, te da uz spomenuti zahtjev nije priloženo rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju u kojem bi bile navedene nekretnine iz navedenog zemljišnog uloška kao procijenjene u vrijednost društvenog kapitala i da stoga navedeno trgovačko društvo nije ispunilo uvjete za stjecanje prava vlasništva na nekretninama izrečenog zemljišnoknjižnog, već da su te

nekretnine vlasništvo Republike Hrvatske, u nakani da društvu Progres d.d. iz Belog Manastira pribavi veliku nepripadnu korist, izradio i potpisao rješenje Z-369/05 kojim se dozvoljava brisanje društvenog vlasništva na svim nekretninama upisanim u spomenutom zemljišnoknjižnom ulošku ukupne površine 47932 m² i to na kč.br. 3058, kč.br. 3056/2, kč.br. 3056/3, kč.br. 3056/4, kč.br. 855/3, kč.br. 855/4, kč.br. 855/5, kč.br. 855/6, kč.br. 855/7, kč.br. 855/8, kč.br. 855/9, kč.br. 855/10, kč.br. 855/2, kč.br. 856/2, kč.br. 856/3, kč.br. 856/4, kč.br. 856/5, kč.br. 856/6, kč.br. 856/7, kč.br. 856/8, kč.br. 874/2, kč.br. 879/2, kč.br. 881/3, kč.br. 849/2, kč.br. 850/2, kč.br. 886/2, kč.br. 886/3, kč.br. 851/3, kč.br. 220, kč.br. 452, kč.br. 453/1, kč.br. 851/2, te da se uknjižuje pravo vlasništva na njima u korist trgovačkog društva Progres d.d. Beli Manastir, nakon čega je, po provedbi navedenog rješenja u zemljišnim knjigama, društvo Progres d.d. Beli Manastir nekretnine kč.br. 3058 površine 26.482 m² i vrijedno 226.950,74 kuna otuđilo u vlasništvo Grada Belog Manastira, čim je oštećena Republika Hrvatska za navedenu novčanu svotu,

dakle, kao službena osoba s ciljem da drugoj pravnoj osobi pribavi znatnu imovinsku korist iskoristio svoj položaj i ovlast, a time je pribavljena znatna imovinska korist i prouzročena šteta velikih razmjera,

čime je počinio kazneno djelo protiv službene dužnosti – zlouporabu položaja i ovlasti – iz čl. 337. st. 4. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 110/97, 27/98, 50/00, 129/00, 51/01, 111/03, 190/03 – odluka Ustavnog suda 105/04, 84/05, 71/06, 110/07, 152/08 i 57/11 – dalje u tekstu: KZ/97).

pa se

opt. Stjepan Rob

za navedeno kazneno djelo, temeljem odredbe čl. 337. st. 4. KZ/97 uz primjenu čl. 57. st. 2. i 4. toč. c) KZ/97

o s u d u j e

NA KAZNU ZATVORA u trajanju od 6 (šest) mjeseci,

Temeljem čl. 82. KZ/97 i čl. 1. st. 4. Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem (NN broj 145/10), utvrđuje se da novčani iznos od 226.950,74 kune predstavlja imovinsku korist koju je opt. Stjepan Rob ostvario za trgovačko društvo "Progres" d.d. Beli Manastir, počinjenjem kaznenog djela iz čl. 337. st. 4. KZ.

Utvrđuje se da novčana protuvrijednost nekretnine koju je opt. Stjepan Rob prenio kaznenim djelom iz čl. 337. st. 4. KZ/97 u vlasništvo trgovačkog društva "Progres" d.d. Beli Manastir predstavlja imovinsku korist u iznosu od 226.950,75 kune.

Utvrđuje se da novčani iznos od 226.950,74 kune postaje imovina Republike Hrvatske.

Nalaže se društvu "Progres" d.d. u stečaju Beli Manastir da Republici Hrvatskoj isplati novčani iznos od 226.950,74 kune u korist državnog proračuna Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.

217

Na temelju čl. 145. st. 1. Zakona o kaznenom postupku (NN broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13) u svezi s čl. 145. st. 2. toč. 1. do 6. ovog Zakona, opt. Stjepan Rob dužan je na ime troškova za svjedoke platiti iznos od 50,00 kuna, na ime troškova za vještačenje iznos od 6.615,00 kuna, i na ime paušalne svote iznos od 500,00 kuna.

Obrazloženje

Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, u uvodu navedenom optužnicom (djelomično izmijenjenoj u činjeničnom opisu na raspravi od 23. siječnja 2014. godine), optužen je Stjepan Rob iz Darde, zbog kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz čl. 337. st. 1. i 4. KZ/97.

Sukladno odredbi čl. 417. a) st. 1. ZKP/08, opt. Stjepan Rob se izjasnio da se ne smatra krivim.

U dokaznom postupku izvedeni su dokazi ispitivanjem svjedoka Julijane Usodi, Kosanke Mađarević, Kornelije Pacanović – Zvečevac, Katarine Gorup, Borisa Ljubanovića i Zlatka Kajtara, vještaka za arhitekturu i građevinarstvo Ranka Radunovića, dipl. inž. arhitekture, čitanjem i vršenjem uvida u rješenje Općinskog suda u Belom Manastiru br. 8-Su-19/01. od 20. lipnja 2001.g. o raspoređivanju službenika Stjepana Roba na radno mjesto voditelja zemljišno-knjižnog odjela, rješenje Županijskog suda u Osijeku br. 8-Su-470/04-2. od 18. kolovoza 2004.g. o izdavanju ovlasti službeniku Stjepanu Robu za postupanje u donošenju rješenja u zemljišno-knjižnom postupku, ovjerena preslika potvrde Ministarstva pravosuđa Klasa: UP/I-133-03/06-02/150, Ur.broj: 514-06-02/2-06-4. od 19. svibnja 2006.g. kojom se potvrđuje da je službenik Stjepan Rob položio ispit za ovlaštenog zemljišno-knjižnog referenta, prijedlog Trgovačkog društva „Progres“ d.d. od 5. siječnja 2005.g., rješenje Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru br. Z-369/05. od 31. siječnja 2005.g., rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju Klasa: UP/I-943-01/99-02/153., Ur.broj: 563-03-301/99-2. od 2. rujna 1999. godine, potvrda Porezne uprave – Ispostave Beli Manastir od 4. veljače 2013.g. o tržišnoj vrijednosti zemljišta, preslika iz zemljišne knjige za zk.ul. 2063 k.o. Beli Manastir, E-izvadak za zk.ul. 2063 k.o. Beli Manastir, E-izvadak za zk.ul. 3469, preslika kupoprodajnog ugovora između Trgovačkog društva „Progres“ d.d., Beli Manastir i Grada Belog Manastira od 14. listopada 2005.g., prijedlog Grada Belog Manastira za uknjižbu prava vlasništva od 29. studenog 2005.g., odluka nadzornog odbora društva „Progres“ d.d. od 16. kolovoza 2005.g., rješenje Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru br. Z-4466/05. od 25. studenog 2005.g., financijska kartica Grada Belog Manastira za Trgovačko društvo „Progres“ d.d. za 2005.g. i 2006.g., preslika Aneksa kupoprodajnog ugovora između društva „Progres“ d.d. i Grada Belog Manastira od 24. studenog 2005.g., zahtjev za izdavanje lokacijske dozvole od 22. listopada 2004.g., lokacijska dozvola Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko-pravne poslove, Ispostave Beli Manastir od 3. siječnja 2005.g., odluka Poglavarstva Grada Belog Manastira o otkupu nekretnine od tvrtke „Progres“ d.d. od 13. listopada 2005.g., ugovor o zamjeni nekretnina sklopljen dana 4. svibnja 2007.g. između društva „Progres“ d.d. i Grada Belog Manastira, Aneks Ugovora o zamjeni nekretnina od 4. prosinca 2008.g. ovjerenog po javnom bilježniku dana 5. lipnja 2009.g., zamolba za uknjižbu prava vlasništva društva „Progres“ d.d. od 9. lipnja 2009.g., rješenje Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru br. Z-1906/09. od 29. lipnja 2009.g., dopisi društva „Progres“ d.d. upućeni Gradu Belom Manastiru od 30. listopada 2008.g., 25. studenog 2008.g. i 14. prosinca 2009.g.,

218

djelomična preslika zk.ul. 2063 k.o. Beli Manastir, preslika rješenja Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru br. Z-1936/2001. od 10. svibnja 2001.g., preslika rješenja Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru br. Z-795/02. od 26. veljače 2002.g. s preslikom djelomičnog rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju od 8. rujna 1998.g., preslika rješenja Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru br. Z-1989/03. od 22. svibnja 2003.g., preslika izvatka iz zemljišne knjige za zk.ul. 2046 k.o. Beli Manastir, E-izvadak za zk.ul. 2046 k.o. Beli Manastir, očitovanje građansko-upravnog odjela Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku br. A-DO-2/13. od 28. svibnja 2013.g. o postavljanju imovinskopravnog zahtjeva, posebno izvješće, zapisnik o očevidu, izvješće o kriminalističko-tehničkoj pretrazi i fotodokumentacija očevida PU osječko-baranjske, Sektora kriminalističke policije u svezi s obavljenim očevidom u prostorijama zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru, izjava predsjednika nadzornog odbora društva „Progres“ d.d. Beli Manastir od 14. svibnja 1998.g. o nekretninama izuzetim iz procjene vrijednosti, elaborat o procijenjenoj vrijednosti nekretnine s mišljenjem vještaka građevinske struke, preslika rješenja Trgovačkog suda u Osijeku br. St-278/12-9. od 7. rujna 2012.g. o otvaranju stečajnog postupka nad društvom „Progres“ d.d. Beli Manastir, te uvid u podatke o nekretninama i procjeni vrijednosti sudskog vještaka za građevinsku struku list 202/III spisa, spise Općinskog suda u Belom Manastiru zemljišno – knjižnog odjela broj: Z-2824/05, Z-2545/99, ZS-708/04, ZS-1468/04, Z-3791/01, Z-4957/02, Z-4560/05 i Z-560/02, te izvod iz KE i PE na ime optuženika.

Odbijen je dokazni prijedlog branitelja opt. Stjepana Roba da se pozove i ispita kao svjedok na raspravi Josip Kompanović, budući da činjenice koje bi prema prijedlogu trebalo utvrditi ispitivanjem predloženog svjedoka nisu važne za odlučivanje u ovom kaznenom predmetu jer je potpuno nevažno tko je prijedlog za brisanje društvenog vlasništva na spornoj čestici podnio zemljišno knjižnom odjelu Općinskog suda u Belom Manastiru, odnosno tko je nosio dokumente (čl. 421.st. 1. toč. 2. ZKP/08).

Opt. Stjepan Rob u svojoj obrani je naveo da poriče da je počinio kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret jer kada je u jednom zemljišnoknjižnom ulošku bilo više čestica da je u prijedlogu za brisanje društvenog vlasništva i uknjižbu privatnog vlasništva na svim česticama bilo dovoljno da se u «molbi» upiše samo jedna čestica, a nakon toga upiše «i dr.», a tako je pisalo i u prijedlogu društva Progres d.d. u konkretnom slučaju, no prilikom uvezivanja zbirke isprava došlo je do toga da se jedan dio rubova na podnescima odreže te se to dogodilo i na prijedlogu društva Progres d.d. zbog čega sada na tom prijedlogu nije vidljivo da se on odnosio na sve čestice u konkretnom zemljišno-knjižnom ulošku. Na tu okolnost može se pitati i gospodin Zlatko Kajtar koji je u to vrijeme bio zemljišno-knjižni sudac i s kojim se on konzultirao i dogovarao u složenijim predmetima kao što je bio ovaj konkretan predmet. Iz rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju se vidi da je taj fond priznao pravo vlasništva za određene nekretnine Progresu d.d. koje su bile u dodiru s konkretnom česticom koja je sporna, a to je čestica 3058. Ona je jedna tehnološka cjelina povezana na ove druge čestice koje nisu bile sporne, a pošto je s njima činila jednu tehnološku cjelinu, on je zajedno sa zemljišnoknjižnim sucem odlučio na njoj uknjižiti pravo vlasništva u korist Progres d.d. jer je na jednom seminaru kojeg je upriličilo Ministarstvo pravosuđa čuo od predavača da se u takvim situacijama upravo treba postupiti onako kako je on postupio. Također, Progres d.d. je ovu nekretninu stekao još za vrijeme SFRJ naplatnim pravnim poslom što je utvrđeno prilikom komasacije zemljišta te je i to bio razlog da mu se prizna pravo vlasništva na toj čestici 3058. Što se tiče ostalih čestica iz istog zemljišno-knjižnog uloška, njemu je bilo poznato da su na tom zemljištu izgrađene stambene zgrade sa stanovima i poslovnim prostorima za tržište i da je jedan dio toga prodan pravnim osobama i fizičkim

osobama koje su i upisivane u knjigu položenih ugovora kao vlasnici tih nekretnina, a nisu upisivani u zemljišnu knjigu jer nije bilo provedeno etažiranje tih objekata. Budući da se mora uspostaviti jedinstvo nekretnine, on je po toj osnovi uknjižio ove ostale čestice u vlasništvo Progres d.d. Napominje da je sve to radio na temelju pisanog zahtjeva Progres d.d. i to je uradio na temelju pozitivnih zakonskih propisa. Uz zahtjev za uknjižbu čestica iz zemljišno-knjižnog uložka, Progres d.d. Beli Manastir nije dostavio ništa od dokumentacije. Unatoč tome, on je znao što sadrži rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju, budući da je to rješenje već postojalo u zbirci isprava u jednom drugom zemljišno-knjižnom predmetu te je on to rješenje izvadio i vidio. On je vidio da su tim rješenjem obuhvaćene zgrade, upravne zgrade i radione u Belom Manastiru te u ostalim općinama, Karanac, Kozarac i Kneževi Vinogradi gdje je ciglana i okolno zemljište, a jedino građevinsko zemljište koje je izostavljeno bila je ova čestica kč.br. 3058. Budući da je to bio problem, a on je dobio naputak na spomenutim seminarima kako to riješiti, on je odlučio priznati pravo vlasništva na toj čestici Progresu d.d., a takvog je mišljenja bio i sudac.

Nisu sporne činjenice da je opt. Stjepan Rob u inkriminirano vrijeme bio voditelj zemljišno – knjižnog odjela u Općinskom sudu u Belom Manastiru, te da je dana 31. siječnja 2005. godine izradio i potpisao rješenje o brisanju društvenog vlasništva na svim katastarskim česticama upisanim u zk.ul. br. 2063 k.o. Beli Manastir, među kojima je i kč.br. 3058, s tim da se na tim česticama ukupne površine 47932 m2 uknjižuje pravo vlasništva u korist trgovačkog društva " Progres d.d. Beli Manastir.

Sporne su važne činjenice da li je trgovačko društvo " Progres" d.d. Beli Manastir dana 05. siječnja 2005. godine podnijelo prijedlog za brisanje društvenog vlasništva samo na kč.br. 453/1 upisanih u zk. ul. broj 2063 k.o. Beli Manastir (kako to tvrdi optužba), ili je pored kč.br. 453/1 bilo navedeno i "dr", što znači da "Progres" d.d. Beli Manastir zahtjeva brisanje društvenog vlasništva i na svim drugim preostalim katastarskim česticama u spomenutom zemljišno knjižnom ulošku (kako to tvrdi obrana).

Glede sporne i odlučne činjenice ispitani su svjedoci Julijana Usodi, Kosanka Mađarević, Kornelija Pacanović Zvečevac, Katarina Gorup, Boris Ljubanović i Zlatko Kajtar, te vještak za arhitekturu i građevinarstvo Ranko Radunović, dipl. inž. arhitekture.

Iz iskaza svjedokinje Julijane Usodi slijedi da ona radi na radnom mjestu v.d. voditelja Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru, na kojem odjelu je radila i prije Domovinskog rata. Cijelu 2005.godinu je radila kao zemljišno-knjižni referent, a 2006.godine je polagala ispit za ovlaštenog referenta. U to vrijeme voditelj spomenutog odjela bio je Stjepan Rob koji je 2010. otišao u mirovinu. Kao zemljišnoknjižni referent sudjelovala je u poslovima oko uknjižbe u svezi s pretvorbom, no misli da na poslovima upisa glede pretvorbe poduzeća Progres iz Belog Manastira nije radila. U kritično vrijeme spomenuti odjel je imao 9 djelatnika zajedno s voditeljem Robom. Posla je bilo jako puno, budući da je bilo puno zaostataka i neriješenih predmeta i situacija nakon rata. Također, nekako u to vrijeme započeo je i program prijenosa upisa podataka iz ručno vođenih knjiga u e-zemljišnu knjigu, što je bio dodatan veliki posao za sve djelatnike odjela. Glede z.k. uložka br. 2063 k.o. Beli Manastir, ne sjeća se da je bilo nekih problema te 2005.godine, kada su za sve katastarske čestice iz tog uložka promijenjeno pravo vlasništva, odnosno brisano društveno vlasništvo i upisano vlasništvo Progres d.d. iz Belog Manastira. Međutim, tijekom kriminalističke obrade pogledala je u ručno vođene zemljišne knjige i tamo uočila da je na jednom mjestu u B vlasničkom listu upisala olovkom da se radi o nekretninama koje trebaju biti u društvenom vlasništvu kako ne bi bilo zabune. Ne može se sjetiti svih detalja, ali iz ovih

podataka može zaključiti da se očito radilo o tome da je zemljišno-knjižna referentica Mađarević prilikom verifikacije radi upisa u e-knjigu utvrdila da nekretnine iz ovog z.k. uloška trebaju ostati u društvenom vlasništvu, pa je o tome izvijestila i nju, nakon čega je ona olovkom dometnula napomenu da se radi o nekretninama koje trebaju ostati u društvenom vlasništvu, a ne u vlasništvu društva Progres iz Belog Manastira. Inače, kod uknjižba pretvorbe bilo je potrebno da pravna osoba koja želi da se nekretnine u društvenom vlasništvu prepisu u njenu korist, podnese prijedlog za brisanje društvenog vlasništva i u tom prijedlogu bilo je potrebno točno naznačiti za koje čestice se traži brisanje društvenog vlasništva i uknjižba prava vlasništva te pravne osobe. Nije se smjelo samo napisati jednu česticu ako je u z.k. ulošku bilo upisano više katastarskih čestica. Stoga smatra, da nakon što je obavila uvid u prijedlog tvrtke Progres d.d. Beli Manastir u državnoodvjetničkom spisu, označen sa 1/4, može reći da takav prijedlog nije podoban za uknjižbu. Također, uz takav prijedlog je pravna osoba odnosno trgovačko društvo trebalo podnijeti i rješenje Fonda za privatizaciju, a u tom rješenju su trebale biti navedene sve nekretnine za koje se traži upis prava vlasništva tog društva, odnosno ukoliko neka katastarska čestica ne bi bila navedena u rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju, takva se nekretnina ne bi smjela upisati u vlasništvo trgovačkog društva već ona ostaje u vlasništvu Republike Hrvatske što je sukladno odredbama Zakona o pretvorbi i privatizaciji. Dakle, što nije bilo ušlo u temeljni kapital trgovačkog društva prilikom njegove procjene i što nije bilo nakon toga navedeno u rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju, nije se smjelo upisati kao vlasništvo dotičnog trgovačkog društva. Nakon uvida u ručno vodeni popisni list z.k.ul. 2063 k.o. Beli Manastir, navodi da čestice upisane od broja 11 do 26 gdje u rubrici oznaka zemljišta piše zgrada oranica u selu, da joj je poznato da se radi o izgrađenim garažama koje je izgradio Progres iz Belog Manastira prije rata, a nije sigurna, ali pretpostavlja, da su ove ostale čestice bile zemljišta na kojima je Progres Beli Manastir također prije rata izgradio stambene zgrade s više stanova koji su prodani građanima. Što se tiče uspostave jedinstva nekretnine na zemljištima i na njima izgrađenim zgradama, da bi se uspostavilo takvo jedinstvo nekretnine na temelju odredaba Zakona o zemljišnim knjigama, bio je potreban zahtjev osobe koja je izgradila ili kupila izgrađenu nekretninu i stekla pravo korištenja zemljišta na kojem je nekretnina izgrađena s tim da je to vrijedilo za individualnu izgradnju, a za višestambene objekte bilo je potrebno da se prvo izvrši etažiranje, a potom vlasnici stanova sukladno svojoj stambenoj površini u odnosu na cijelu zgradu, uknjižuju se kao vlasnici u etažnom udjelu tj. u postupku na zemljištu. Ne može reći iz kojih razloga je Stjepan Rob kao voditelj zk.odjela donio rješenje da se i ove čestice iz zk.uloška br. 2063 na kojima su bile izgrađene garaže i višestambeni objekti upišu kao vlasništvo Progresu Beli Manastir, jer su ti stanovi prije rata od strane Progresu bili prodani SIZ-u za stanovanje i u tom slučaju trebalo je izvršiti etažiranje tih stanova, a potom su vlasnici stanova kao i garaža trebali zatražiti da ih se uknjiži i kao vlasnike zemljišta na kojima su te nekretnine izgrađene u adekvatnim dijelovima. Napominje da je prilikom verifikacije u e-zemljišnoj knjizi upisano opet društveno vlasništvo na svim nekretninama iz zk.uloška br. 2063, osim nekretnine kč.br. 3058, jer je ona u međuvremenu bila prenesena u vlasništvo Grada Belog Manastira što je onemogućilo da i ona bude ponovno upisana kao društveno vlasništvo.

Sud je prihvatio kao vjerodostojan (istinit) njezin iskaz kao i njeno obrazloženje spornog upisa prava vlasništva u zemljišnim knjigama, te da prijedlog tvrtke "Progres" d.d. Beli Manastir nije bio podoban za uknjižbu, a također nisu utvrđene činjenice zašto bi ova svjedokinja svojim iskazom neosnovano teretila optuženika.

Svjedokinja Kosanka Mađarević navela da je 2008.godine radila kao referent u Zemljišno-knjižnom odjelu Općinskog suda u Belom Manastiru i kao stariji referent vršila

2 A1

verifikaciju podataka iz ručno vođenih zemljišnih knjiga budući da se provodio upis tih podataka u e-knjigu, odnosno da su se ti podaci unosili u elektronskom obliku u kompjutore. Prilikom te verifikacije ona je u zk.ul. 2063 k.o. Beli Manastir uočila da je brisano društveno vlasništvo i da je upisano vlasništvo na svim katastarskim česticama iz tog zk.uloška u korist društva Progres d.d. Beli Manastir. Ovaj upis izvršio je tadašnji voditelj zk.odjelaSjepan Rob. U vlasničkom listu bilo je navedeno da se ova promjena prava vlasništva uknjižuje na temelju čl. 360. i 365. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Budući da se na temelju ovih odredaba nije moglo upisati pravo vlasništva u korist trgovačkog društva i istovremeno brisati društveno vlasništvo, ona je odmah reagirala i taj podatak nije htjela verificirati. Izvijestila je o tome kolegicu Julijanu Usodi koja je radila u istom zk.odjelu i bila je zamjenica voditelja Stjepana Roba i ovlašteni referent, što znači da je ona išla na dodatnu edukaciju za vođenje zemljišnih knjiga. Ona je potvrdila svjedokinjino mišljenje da se na temelju ovih zakonskih odredaba iz čl. 360. i 365. ne može izvršiti brisanje društvenog vlasništva i upis vlasništva u korist trgovačkog društva i zbog toga je ona rukom na ovom listu običnom olovkom još dodatno dopisala da ove sve nekretnine iz spomenutog zk.uloška treba upisati u e-knjigu kao društveno vlasništvo. Napominje da je za brisanje društvenog vlasništva na nekretninama i za upis prava vlasništva na njima u korist nekog trgovačkog društva trebalo uvijek postojati rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju u kojem bi te nekretnine bile navedene i bez toga se nikako nije moglo brisati društveno vlasništvo i upisivati vlasništvo trgovačkog društva. Svjedokinja se danas ne sjeća tko je unosi ove podatke koje je ona verificirala u e-knjigu, ali se sjeća da te podatke o brisanju društvenog vlasništva i upisa vlasništva u korist Progres d.d. nije htjela verificirati jer je smatrala da nema nikakve osnove za to. Inače, kada se podnosio prijedlog za brisanje društvenog vlasništva i uknjižbe vlasništva u korist neke pravne osobe, uvijek je trebalo konkretno navesti za koju česticu se traži promjena takvog upisa i zemljišno-knjižni referenti nisu smjeli vršiti uknjižbu i na onim česticama koje nisu bile navedene u takvom prijedlogu.

Sud je prihvatio kao vjerodostojan (istinit), njezin iskaz budući da je isti suglasan sa iskazom svjedokinje Julijane Usodi glede navedenih činjenica da se na temelju zakonskih odredaba nije moglo izvršiti brisanje društvenog vlasništva i upisati vlasništvo u korist trgovačkog društva "Progres" Beli Manastir.

Svjedokinja Kornelija Pacanović Zvečevac navela je da je od 2002.godine zaposlena na radnom mjestu pročelnice za graditeljstvo i stambeno-komunalne poslove Grada Belog Manastira. Tijekom 2005. Grad Beli Manastir je rješavao pitanje odlagališta otpada te je od društva Progres d.d. Beli Manastir kupljeno više čestica i pri tome je također kupljeno i zemljište kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir, a inače na tom zemljištu je već postojalo od ranije odlagalište otpada. Ovo odlagalište je služilo za čitavu Baranju i postojalo je od 1958. ili 1968. godine, ne sjeća se točno, no zna da je ono bilo već dugo na tom mjestu. Budući da je Grad Beli Manastir trebao u skladu s ugovorom sklopljenim s Fondom za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost riješiti pitanje sanacije i zatvaranja tog odlagališta, zaključen je ovaj ugovor o kupovini navedenih čestica. Danas je ova čestica kč.br. 3058 puno veća no što je ona bila u vrijeme kada ju je Grad Beli Manastir kupio od Progres d.d. jer je na tu česticu spojeno još nekoliko drugih čestica. Inače, njima u Gradu u vrijeme zaključenja ugovora nije bilo ništa sporno glede vlasništva Progres d.d. na toj čestici, a jedino su prilikom zaključenja tog ugovora o kupovini tražili da pored odluke uprave Progres d.d. još se priloži i odluka o suglasnosti nadzornog odbora tog društva tako da se ne bi kasnije moglo ništa ukazati kao sporno oko zaključenja navedenog ugovora. Od strane Grada Belog Manastira odluku o kupovini predmetnog zemljišta je donijelo Poglavarstvo i nakon toga je ovaj ugovor i sklopljen.

222

Iskaz svjedokinje Kornelije Pacanović- Zvečevac sud je prihvatio kao vjerodostojan (istinit), jer je iskazivala o činjenicama o kojima je neposredno opažala, iako ista nema neposrednih saznanja glede spornog upisa prava vlasništva na spornoj nekretnini u korist trgovačkog društva "Progres" Beli Manastir.

Svjedokinja Katarina Gorup navela je da je kao zamjenica općinskog državnog odvjetnika u Općinskom državnom odvjetništvu u Osijeku dana 6.rujna 2012. izviještena da je pokrenut pred Trgovačkim sudom u Osijeku stečajni postupak nad trgovačkim društvom Progres d.d. Beli Manastir te od nje zatraženo da obavi provjeru imovine tog društva kako bi se utvrdilo je li u imovinu društva uneseno nešto što nije trebalo, odnosno ono što nije procijenjeno tijekom postupka pretvorbe i privatizacije ili nešto što je vlasništvo Republike Hrvatske na temelju određenih zakona koji reguliraju tu materiju, a to mogu biti Zakon o šumama, Zakon o poljoprivrednom zemljištu i slično. Zbog toga se uputila u Općinski sud u Belom Manastiru, u njihov Zemljišno-knjižni odjel i tu je prvo pregledala rukom vođene zemljišne knjige. Prilikom te kontrole je utvrdila da je kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir bila predmetom raspolaganja od strane društva Progres d.d. iz Belog Manastira, a uvidom u rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju od 2.rujna 1999. utvrdila je da ta čestica nije bila predmet procjene vrijednosti društvenog kapitala bivšeg društvenog poduzeća Progres s.p.o. Beli Manastir. Zbog toga je obavila daljnje provjere te utvrdila da je u zemljišno-knjižnom odjelu navedenog suda u siječnju 2005. zaprimljen prijedlog Progres d.d. Osijek da se u njegovu korist upiše pravo vlasništva ali samo na jednoj katastarskoj čestici i to kč.br. 453/1, a uvidom u «Z» spis da je temeljem tog prijedloga provedena uknjižba prava vlasništva na većem broju katastarskih čestica iz zk.ul. br. 2063 među kojima je i čestica navedena u prijedlogu. Provjerom i uvidom u dokumentaciju spornog zk.odjela utvrdila je da je Progres Beli Manastir nakon toga s Gradom Belim Manastirom sklopio kupoprodajni ugovor dana 13.listopada 2005. u kojem je obuhvaćena i kč.br. 3058. Kako se radi o nekretnini koja nije procijenjena u temeljni kapital i koja je na temelju čl. 47. Zakona privatizaciji ostala u vlasništvu Hrvatskog fonda za privatizaciju, a nastavno na odredbe čl. 58. st. 3. i 4. Zakona o upravljanju državnom imovinom, predmetna nekretnina je postala vlasništvo Republike Hrvatske. Na te okolnosti izvijestila je Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku jer je ovakvim raspolaganjem ove čestice pričinjena šteta Republici Hrvatskoj. Što se tiče ostalih čestica koje su upisane kao vlasništvo Progres d.d. iz Belog Manastira, a za koje također nije bilo osnove da se upišu, može reći da su na njima još prije rata bile izgrađene garaže i stambeni objekti koji su bili građeni za tržište i koji su uglavnom bili prodani. Sve te čestice su prilikom e-upisa evidentirane i došlo je do ispravka ovog pogrešnog upisa tako da je na njima upisano društveno vlasništvo s pravom korištenja Progres d.d. Beli Manastir. Jedino je bilo još nepravilnog raspolaganja s kč.br. 879/2 no misli da pri tome nije bila nastala šteta za Republiku Hrvatsku. U prilog zapisnika prilaže presliku izjave Progres d.d. koju je prilikom pregleda dokumentacije u Zemljišno-knjižnom odjelu Općinskog suda Beli Manastir pronašla u njihovom predmetu br. Z-4957/00 i iz koje je vidljivo da je upravi i nadzornom odboru Progres d.d. bilo jasno da veliki broj ovih čestica koje je Stjepan Rob bio uknjižio u korist Progres d.d. nisu bile predmet procjene vrijednosti prilikom pretvorbe i privatizacije. Nadalje, može reći da nije bilo uobičajeno da referenti u Zemljišno-knjižnom odjelu Općinskog suda u Belom Manastiru, prilikom upisa prava vlasništva u korist trgovačkih društava nakon provedenog postupka pretvorbe, da se nekretnine koje nisu procijenjene u temeljnom kapitalu upišu kao vlasništvo trgovačkog društva, već naprotiv, da se uvijek uzimalo u obzir je li neka čestica obuhvaćena procjenom i rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju i tek je, ukoliko su ispunjeni ovi uvjeti, moglo doći do upisa takve nekretnine kao vlasništva u korist dotičnog trgovačkog društva. Kao potkrjepu ovog načina postupanja, svjedokinja je uz svoj dopis od 7.prosinca 2012. upućenog Kaznenom odjelu Općinskog

državnog odvjetništva u Osijeku dostavila i preslike pojedinih rješenja iz kojih se vidi praksa referenata u zemljišno-knjižnom odjelu. Tako je dostavila i presliku rješenja Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru br. Z-1936/2001 od 10. svibnja 2001. koje je donio Stjepan Rob, a u kojem on navodi da je rješenje doneseno na temelju rješenja o privatizaciji Hrvatskog fonda za privatizaciju te elaborata o procjeni vrijednosti nekretnine i da se na temelju ove dokumentacije, kao i određenih zakonskih propisa, dozvoljava uknjižba prava vlasništva na određenim nekretninama u korist trgovačkog društva koje je podnijelo prijedlog za uknjižbu. Isti slučaj je i s rješenjem br. Z-795/02 od 26. veljače 2002., a u prilogu preslike tog rješenja svjedokinja je dostavila i presliku djelomičnog rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju koji se odnosi na nekretnine koje su bile predmet odlučivanja naprijed spomenutog rješenja i iz čega je vidljivo da se uz prijedlog za uknjižbu u sličnim slučajevima moralo dostavljati rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju i da je zemljišno-knjižni referent morao kontrolirati osnovanost prijedloga odnosno je li određena čestica obuhvaćena rješenjem fonda. Također, svjedokinja navodi i da je dostavila presliku rješenja istoga odjela broj Z-1989/03 od 22. svibnja 2003. u kojem se također Stjepan Rob, koji je to rješenje donio i izradio, također poziva na rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju. Svjedokinja navodi da je jedino prilikom provjera dokumentacije zemljišno-knjižnog odjela utvrdila da je sličan propust prilikom uknjižbe u korist nekog društva napravljen u zk.ul. br. 2046 k.o. Beli Manastir kada je nekretnina upisana u zk.ul. 2046 upisana u korist društva Dunav d.d. Beli Manastir. Tom prilikom također nisu bile rješenjem Hrvatskog fonda za privatizaciju obuhvaćene određene čestice, a ipak su knjižene u korist Dunava d.d. No, kao što je već rekla, u ostalim slučajevima nije uočila da bi se na takav način postupalo u spomenutom zemljišno-knjižnom odjelu.

Sud je prihvatio kao vjerodostojan (istinit) njezin iskaz jer je svjedočila o činjenicama koje je neposredno utvrdila pregledom zemljišnih knjiga u Općinskom sudu u Belom Manastiru, te je utvrdila da kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir nije bila predmet procjene vrijednost društvenog kapitala bivšeg društvenog poduzeća "Progres" s.p.o. Beli Manastir.

Boris Ljubanović, ispitan u svojstvu svjedoka i ovlaštenog predstavnika Progres d.d. u stečaju Beli Manastir, osobe kojoj je predmetnim kaznenim djelom pribavljena protupravna imovinska korist, izjavio je da je dana 7. rujna 2012. rješenjem Trgovačkog suda u Osijeku otvoren stečajni postupak nad društvom Progres d.d. Beli Manastir i da je tada imenovan stečajnim upraviteljem nad tim društvom. Nije mu ništa poznato o kaznenom djelu koje je predmet ovog postupka, a kada mu je predloženo da je tijekom istrage obavljeno vještačenje radi utvrđenja vrijednosti nekretnine kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir i koja je u naravi cesta i deponija u površini od 101.665 m² i koja je procijenjena na 871.269,05 kuna, može reći da o tome ne zna ništa, no pretpostavlja da je ova procijenjena vrijednost veća od stvarne tržišne vrijednosti budući da mu je iz ranijih stečajnih postupaka poznato da se ovakve nekretnine teško mogu prodati i za petinu cijene od procijenjene. Ako se dokaže u kaznenom postupku da je ova korist pribavljena kaznenim djelom društvu Progres d.d. Beli Manastir, kao stečajni upravitelj je spreman priznati takvu tražbinu, no za sada se o njoj ne može decidirano izjasniti budući da je tek sada saznao za prijenos ove nekretnine koji se dogodio puno ranije prije otvaranja stečajnog postupka te nije bio predmet njegovog razmatranja.

Sud je prihvatio kao vjerodostojan (istinit) njegov iskaz jer je svjedočio o činjenicama o kojima ima saznanja kao stečajni upravitelj navedenog trgovačkog društva, iako isti nema saznanja o važnim činjenicama glede sporne nekretnine.

Ispitan kao svjedok, Zlatko Kajtar je iskazao da o konkretnom predmetu ne zna ništa i da mu nije poznato kako je do tog upisa došlo, ali da je u to vrijeme bio predsjednik Općinskog suda u Belom Manastiru i zemljišno knjižni sudac te da je sa opt. Stjepanom Robom kao voditeljem zemljišno knjižnog odjela jako dobro surađivao. Smatra ga jako dobrim službenikom a kada bi isti imao neke nepoznanice u poslu, konzultirao bi se s njim kao sucem. Ističe kako nikada nije bilo pritužbi na rad optuženika i kako je za vrijeme mirne reintegracije bilo jako puno posla, puno upisa, a tada se vršio i prijelaz iz društvenog u privatno vlasništvo zbog čega je bilo jako puno posla i jako puno predmeta. U slučaju da se pojavila pogreška prilikom upisa, sve su se pogreške ispravljale, ali svjedoku nije osobno poznato da li se u tom slučaju donosilo posebno rješenje o ispravku ovih pogrešaka koje su pogreške prilikom verifikacije, i da mu ta tehnika nije poznata. Važno je bilo da ispravkom rješenja nitko ne smije pretrpjeti nikakvu štetu. Što se tiče zemljišta na kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir koje je bilo vlasništvo najprije "Progres" d.d. Beli Manastir, a zatim Grada Belog Manastira, pročelnica odjela za graditeljstvo Grada Belog Manastira Kornelija Pacanović Zvečevac nije dolazila kod njega. U svezi brisanja društvenog vlasništva na kč.br. 3058 ističe kako o tome nije razgovarao sa opt. Stjepanom Robom.

Sud je prihvatio kao vjerodostojan (istinit) iskaz navedenog svjedoka jer isti iskazivao o činjenicama koje je neposredno opažao i do kojih je došao do saznanja u svom radu dok je bio zemljišno knjižni sudac, iako navedeni svjedok nema saznanja o važnim činjenicama glede brisanja društvenog vlasništva na kč.br. 3058 i uknjižbe prava vlasništva u korist trgovačkog društva Beli Manastir.

Iz elaborata o procijenjenoj vrijednosti nekretnine kojeg je izradio vještak za građevinarstvo, Ranko Radunović, dipl. inž. arhitekture, slijedi da je vrijednost kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir u vrijeme njenog prijenosa u vlasništvo "Progres" d.d. iznosila 871.269,05 kuna.

Ispitan na raspravi od 22. siječnja 2014. godine (list 200/III) vještak je iskazao da se potkrala pogreška kod procijene vrijednosti kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir, obzirom da je površina prema sadašnjem stanju zemljišnih knjiga, a ne ono stanje iz 2005. godine, te da je od tada pa do danas došlo do promjene čestica. Vještak je stoga ponovno izradio tabelu broj 3 odnosno podatke o nekretninama i procijenjene vrijednosti (list 202/III) iz koje sada proizlazi da je kč.br. 3058 u naravi cesta i deponija površine 26482 m², te da cijena po m² iznosi 8,57 kuna, tako da ukupna procijenjena vrijednosti predmetne nekretnine iznosi 226.950,74 kune, a ne 871.269,05 kuna kako je prvotno navedeno. Prilikom ove sada nove procjene vještak se rukovodio cijenom iz kupoprodajnog ugovora između "Progres" d.d. Beli Manastir i Grada Belog Manastira koja je iznosila upravo taj iznos a to je bilo tijekom 2005. godine. Prodavatelju kupoprodajna cijena nije plaćena u novcu već je došlo do izmjena ugovora kojom je umjesto plaćanja u novcu ugovorena zamjena nekretnina. Vještak je nadalje, naveo da prilikom procjene vrijednosti nekretnine nije mogao uzeti u obzir dopis Porezne uprave, Područnog ureda Osijek, Ispostave Beli Manastir od 04. veljače 2013. godine (list spisa 18/I), jer se u konkretnom slučaju radi o sasvim drugoj svrsi nekretnine kojoj je isključiva namjena prema prostornom planu odlagalište komunalnog otpada i koja je u naravi bila već odlagalište komunalnog otpada, dok se u spomenutom dopisu Porezne uprave navode podaci o tržišnoj vrijednosti zemljišta unutar građevinske zone u k.o. Beli Manastir. Slijedom navedenog, predmetna nekretnina ne pojavljuje se na redovnom tržištu nekretnina, tako da zainteresirani kupac može biti jedino jedinica lokalne samouprave ili komunalno poduzeće.

Sud je u potpunosti prihvatio izmijenjeni nalaz i mišljenje navedenog vještaka glede procjene predmetne nekretnine, jer je isti sačinjen u skladu s pravilima struke, a valja istaći da ni stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka.

Iz prijedloga društva Progres d.d. iz Osijeka vidljivo je daje navedeno društvo dana 5. siječnja 2005. Zemljišno-knjižnom odjelu Općinskog suda u Belom Manastiru podnijelo prijedlog za brisanje društvenog vlasništva samo na kč.br.453/1 upisanih u zk.ul. br. 2063 k.o. Beli Manastir i da je predmet u navedenom sudu zaveden pod brojem Z-369/05.

Iz preslike rješenja Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru broj Z-369/05 od 31. siječnja 2005. vidljivo je da je voditelj navedenog odjela opt. Stjepan Rob kao ovlašteni zemljišno-knjižni referent donio rješenje o brisanju društvenog vlasništva na svim katastarskim česticama upisanim u zk.ul. br. 2063 k.o. Beli Manastir, među kojima je i kč.br. 3058, s tim da se na tim česticama uknjiži pravo vlasništva u korist Progres d.d. Beli Manastir.

Iz preslike rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju klasa: Up/I-943-01/99-02/153, urbroj: 563-03-301/99-2 od 2. rujna 1999. vidljivo je da u postupku pretvorbe i privatizacije društvenog poduzeća Progres s.p.o. Beli Manastir nisu procijenjene nekretnine u vrijednost društvenog kapitala koje se navode u rješenju Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru broj Z-369/05 od 31. siječnja 2005., iz čega slijedi da se za te nekretnine nisu ostvarili uvjeti za brisanje društvenog vlasništva, kao niti uvjeti da se na njima uknjiži pravo vlasništva u korist Progres d.d. Beli Manastir.

Iz potvrde Porezne uprave, Ispostave Beli Manastir klasa: 410-20/2013-01/23, ur.broj: 513-07-14-01/2012-2 od 4. veljače 2013. vidljivo je da je prema podacima iz informacijskog sustava Porezne uprave tržišna vrijednost zemljišta unutar građevinske zone u k.o. Beli Manastir iznosila od 32,56 kn/m² do 207 kn/m².

Iz preslike zemljišne knjige za zk. ul. 2063 k.o. Beli Manastir vidljivo je da je u zemljišnoj knjizi provedena uknjižba prava vlasništva u korist društva Progres d.d. Beli Manastir na temelju rješenja Općinskog suda u Belom Manastiru broj Z-369/05.

Iz e-izvatka za broj uložka 2063 k.o. Beli Manastir vidljivo je da je napravljen ispravak u zemljišnoj knjizi te da je na česticama u ovom zk. uložku ponovo upisano društveno vlasništvo nad česticama u ovom zk. uložku, s tim da je iz tog zk. uložka ispisana čestica kč.br. 3058.

Iz e-izvatka za zk. uložak br. 3469 vidljivo je da je kč.br.3058 k.o. Beli Manastir površine 101.665 m², u naravi cesta i deponija, kao vlasnik upisan Grad Beli Manastir.

Iz kupoprodajnog ugovora sklopljenog između društva Progres Beli Manastir i Grada Belog Manastira od 14. listopada 2005. vidljivo je da je nekretninu kč.br. 3058 iz zk.ul. br. 2063 k.o. Beli Manastir društvo Progres d.d. Beli Manastir prodalo Gradu Belom Manastiru.

Iz prijedloga Grada Belog Manastira Zemljišno-knjižnom odjelu Općinskog suda u Belom Manastiru za uknjižbu prava vlasništva nekretnina upisanih u k.o. Beli Manastir, vidljivo je daje tim prijedlogom Grad Beli Manastir predložio otpis kč.br. 3058 iz zk. uložka broj 2063 k.o. Beli Manastir i pripis spomenute čestice u odgovarajući zk.uložak Grada Belog Manastira iste k.o.

Iz preslike odluke nadzornog odbora društva Progres d.d. Beli Manastir vidljivo je da je 16. kolovoza 2005. nadzorni odbor donio odluku kojom se odobrava prodaja nekretnina Progres d.d. Beli Manastir Gradu Belom Manastiru i da je tom odlukom obuhvaćen i kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir.

Iz rješenja Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru broj Z-4466/05 vidljivo je da je navedeni sud pod brojem Z-4466/05 dana 25. studenoga 2005. na temelju spomenutog kupoprodajnog ugovora od 14. listopada 2005. dozvolio besteretni otpis kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir s imena i vlasništva Progres d.d. Beli Manastir te pripis u drugi postojeći zk. uložak i u korist upisanog vlasnika Grada Belog Manastira. Iz financijskih kartica Grada Belog Manastira za dobavljača Progres d.d. za 2005. i 2006. godinu vidljivo je da Grad Beli Manastir nije društvu Progres d.d. platio kupljene nekretnine.

Iz aneksa kupoprodajnog ugovora sklopljenog između Progres d.d. Beli Manastir i Grada Belog Manastira od 24. studenoga 2005. vidljivo je da su se ugovorne strane suglasile da se izvrši zamjena nekretnina među kojima je i nekretnina na kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir.

Iz zahtjeva Grada Belog Manastira za izdavanje lokacijske dozvole za sanaciju i zatvaranje gradskog odlagališta vidljivo je da je Grad Beli Manastir koristio kč.br. 3058 kao gradsko odlagalište komunalnog otpada. Iste činjenice su vidljive i iz lokacijske dozvole Službe za prostorno uređenje, zaštitu okoliša, graditeljstvo i imovinsko-pravne poslove Ispostave Beli Manastir, plana parcelacije, odluke o otkupu nekretnina Poglavarstva Grada Belog Manastira. Iz ugovora o zamjeni nekretnina sklopljenog između društva Progres d.d. Beli Manastir i Grada Belog Manastira vidljivo je da su ugovorne strane 24. travnja 2007. sklopile ugovor o zamjeni nekretnina u kojem je također kao predmet zamjene navedena i kč.br. 3058 k.o. Beli Manastir te da je sklopljen aneks ovog ugovora dana 4. prosinca 2008. kojim se nije zadiralo u pitanje zamjene ove katastarske čestice, a iz zamolbe Progres d.d. Beli Manastir, rješenja Općinskog suda u Belom Manastiru broj Z-1906/09 od 29. lipnja 2009. te dopisa Progres d.d. Beli Manastir Gradu Belom Manastiru vidljivo je da su ugovorne strane provele spomenute sklopljene ugovore.

Iz djelomične preslike zk.ul. 2063 k.o. Beli Manastir vidljivo je da je za nekretnine upisane u ovom zemljišno-knjižnom ulošku stavljena primjedba «društveno vlasništvo» što potvrđuje iskaz svjedokinje Julijane Usodi dan tijekom istrage.

Iz preslika rješenja Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru broj Z-1936/2001 od 10. svibnja 2001., broj Z-795/02 od 26. veljače 2002. s preslikom djelomičnog rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju od 8. rujna 1998., preslike rješenja broj Z-1989/03 od 22. svibnja 2003. vidljivo je da je okr. Stjepan Rob, kao voditelj zemljišno-knjižnog odjela, prilikom donošenja rješenja kojim je brisano društveno vlasništvo nad određenim nekretninama te upisivano pravo vlasništva u korist pojedinih trgovačkih društava, u svojim rješenjima se pozivao uvijek na rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju, a u pojedinim slučajevima, pored rješenja Hrvatskog fonda za privatizaciju, da je uzimao u obzir i sadržaje elaborata o procjeni vrijednosti nekretnina prilikom pretvorbe i privatizacije, što znači da je okrivljenik bio u potpunosti svjestan da se samo u takvim slučajevima kada je nekretnina obuhvaćena elaboratom o procijenjenoj vrijednosti trgovačkog društva Tkada je ona navedena u rješenju Hrvatskog fonda za privatizaciju, može na takvoj nekretnini brisati društveno vlasništvo te se ona uknjižiti kao vlasništvo nekog trgovačkog društva.

Iz očitovanja Građansko-upravnog odjela Županijskog državnog odvjetništva u Osijeku broj A-DO-2/13 od 28. svibnja 2013. vidljivo je da u ovom predmetu nije postavljen imovinsko-pravni zahtjev u ime oštećenika Republike Hrvatske, već je pokrenuta parnica.

Iz zapisnika o očevidu broj 511-07-12-K-9/13 od 23. srpnja 2013. vidljivo je da je u prostorijama Zemljišno-knjižnog odjela Općinskog suda u Belom Manastiru, Kralja Tomislava 53, obavljen očevid u knjige navedenog sudskog odjela te daje tom prilikom mjesto događaja fiksirano digitalnim fotoaparatom marke Canon 1000D s objektivom te je izrađena fotodokumentacija očevida.

Iz fotodokumentacije očevida broj OU-499 od 28. srpnja 2013., vidljivo je da se u zbirci isprava koja je uvezana nalazi i prijedlog Progres d.d. za brisanje društvenog vlasništva na kč.br. 453/1 u zk.ul. br. 2063 k.o. Beli Manastir od 5. siječnja 2005., da ovaj podnesak ima sačuvane rubove i u njemu iza broja 2063 nisu upisane riječi i "dr." kako je to u svojoj obrani iskazao opt. Stjepan Rob.

Analizirajući utvrđene činjenice, ovaj sud je zaključio da je dokazano i utvrđeno da je opt. Stjepan Rob počinio kazneno djelo zlouporaba položaja i ovlasti iz čl. 337. st. 4. KZ/97, kako mu je to izmijenjenom optužnicom stavljeno na teret.

Obranu opt. Stjepana Roba sud je otklonio kao neprihvatljivu, jer iz fotodokumentacije očevida je vidljivo da se u zbirci isprava koja je uvezana nalazi i prijedlog "Progres" d.d. za brisanje društvenog vlasništva na kč.br. 453/1 u zk.ul. broj 2063 k.o. Beli Manastir, da ovaj podnesak ima sačuvane rubove i u njemu iza broja 2063 nisu upisane riječi i dr.

Na temelju iskaza ispitanih svjedoka, uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisima predmeta i koja je naprijed navedena, glede važne i odlučne činjenice sud je zaključio kako je opt. Stjepan Rob kritične zgrade bio svjestan da je "Progres" d.d. iz Belog Manastira podnio zahtjev za brisanje društvenog vlasništva na zemljištu kč.br. 453/1 u zk.ul. broj 2063 k.o. Beli Manastir, te da uz spomenuti zahtjev nije priloženo rješenje Hrvatskog fonda za privatizaciju u kojoj bi bile navedene nekretnine iz navedenog zk. uložka kao procijenjene u vrijednost društvenog kapitala i da stoga navedeno trgovačkog društvo nije ispunilo uvjete za stjecanje prava vlasništva na nekretninama iz navedenog zk. uložka, već da su to nekretnine vlasništvo Republike Hrvatske, izradio i potpisao rješenje broj Z-369/05, kojim se dozvoljava brisanje društvenog vlasništva na svim nekretninama upisanim u navedenom zk. uložku, nakon čega je po provedbi navedenog rješenja u zemljišnim knjigama, društvo "Progres" d.d. Beli Manastir nekretninu kč.br. 3058 površine 26482 m² i vrijedno 226 950,74 kune, prodao gradu Beli Manastir, čime je oštećena Republika Hrvatska za iznos od 226.950,74 kune.

Dakle, nedvojbeno je utvrđeno da je opt. Stjepan Rob kao službena osoba, na opisani način postupao s ciljem da trgovačkom društvu "Progres" d.d. Beli Manastir pribavi znatnu imovinsku korist pri čemu je kao sudski službenik i voditelj zemljišno knjižnog odjela u Općinskom sudu u Belom Manastiru iskoristio svoj položaj i ovlasti i pribavio trgovačkom društvu "Progres" d.d. Beli Manastir nekretninu vrijednu 226.950,74 kune, te je time ostvario biće kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz čl. 337. st. 4. KZ/97.

Što se tiče krivnje opt. Stjepana Roba, u odnosu na kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret, valja reći da je sud utvrdio kako je opt. Stjepan Rob za to djelo kriv u smislu odredbe čl. 39.KZ/97. Naime, tijekom postupka nije primijećeno ništa što bi ukazivalo na to da bi opt.

Stjepan Rob bio neubrojiva osoba u smislu čl. 40. KZ/97 ili da bi bio smanjeno ubrojav u smislu čl. 42. KZ/97, konačno, niti optuženi u svojoj obrani, niti stranke nisu uopće upirale na takvu mogućnost, pa je stoga utvrđeno da je opt. Stjepan Rob u vrijeme počinjenja ovog kaznenog djela bio ubrojav.

Utvrđeno je i to da je kazneno djelo počinio sa izravnom namjerom, odnosno da je bio svjestan svog djela i da je htio njegovo počinjenje. Naime, opt. Stjepan Rob kao iskusan sudski službenik i voditelj zemljišno knjižnog odjela u Općinskom sudu u Belo Manastiru, bio je u potpunosti svjestan da se na takvoj nekretnini ne može brisati društveno vlasništvo, te da se takva nekretnina ne može uknjižiti kao vlasništvo nekog trgovačkog društva, ali je u unatoč tome, izradio i potpisao rješenje broj Z-369/05 kojim se dozvoljava brisanje društvenog vlasništva na svim katastarskim česticama upisanim u spomenutom zk. ulošku.

Dakle, opt. Stjepan Rob je svjestan svog djela i hoće njegovo počinjenje. Konačno, kako je ovdje rečeno, opt. Stjepan Rob je osoba sa velikim životnim iskustvom, i sasvim je sigurno da je bio svjestan da je to što on čini, a što je opisano u izreci ove presude, zabranjeno.

Dakle, utvrđeno je da je opt. Stjepan Rob kriv u smislu odredbe čl. 39. KZ/97 za kazneno djelo koje mu je stavljeno na teret zbog toga što je u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio ubrojav, počinio ga je s izravnom namjerom i bio je svjestan da je to što čini zabranjeno.

Ovaj sud je sukladno odredbi čl. 3. st. 3. KZ/11, utvrdio postojanje pravnog kontinuiteta između kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz čl. 337. st. 4. KZ/97 i kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti iz čl. 291. st. 2. KZ/11, a potom je zaključio da je, s obzirom na zapriječenu kaznu zatvora u trajanju od jedne do deset godina KZ/97 blaži za optuženika, pa ga je u konkretnom slučaju i primijenio, sukladno odredbi čl. 3. st. 2. KZ/11 budući da kazneno djelo iz čl. 291. st. 2. KZ/11, koje sada predstavlja kazneno djelo iz čl. 337. st. 4. KZ/97, nije blaže od tog kaznenog djela, obzirom da je za kazneno djelo iz čl. 291. st. 2. KZ/11, zapriječena kazna zatvora u trajanju od 1(jedne) do 12 (dvanaest) godina.

Prilikom odlučivanja o izboru vrste i mjere kazne, ovaj sud je cijenio sve okolnosti koje, na temelju čl. 56. KZ/97, utječu na odmjeravanje kazne, pa su opt. Stjepanu Robu kao olakotne okolnosti uzete u obzir da do sada nije osuđivan, niti kažnjavan, da se radi o osobi starije životne dobi, te da je za svoj dugogodišnji rad dobio mnogobrojna priznanja. Otegotnih okolnosti na strani optuženika sud nije našao.

Slijedom navedenog, sud je opt. Stjepana Roba za počinjeno kazneno djelo, temeljem odredbe čl. 337. st. 4. KZ/97 uz primjenu čl. 57. st. 2. i 4. toč. c) KZ/97 osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci. Smatrajući da naprijed navedene i utvrđene olakotne okolnosti u nedostatku otegotnih okolnosti predstavljaju posebno izražene olakotne okolnosti koje opravdavaju primjenu instituta ublažavanja kazne iz kojeg razloga je kazna sudskim ublažavanjem ublažena ispod zakonom propisanog minimuma za to kazneno djelo.

Stoga, ovaj sud smatra kako je izrečena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, u svemu primjerena, kako općoj svrsi kazneno pravnih sankcija iz čl. 6. KZ/97, tako i svrsi kažnjavanja iz čl. 50 KZ/97.

Na temelju čl. 82. KZ/97 i čl. 1. st. 4. Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem (NN 145/10) od trgovačkog društva "Progres" d.d. u stečaju Beli Manastir oduzeta je imovinska korist koju je navedeno trgovačko društvo steklo kaznenim djelom iz čl. 337. st. 4. KZ/97 koje je počinio opt. Stjepan Rob.

Konačno, temeljem odredbi čl. 148. i 145 ZKP/08, opt. Stjepanu Robu naloženo je da nadoknadi troškove postupka za svjedoke u iznosu od 50,00 kuna, troškove za provedeno vještačenje u iznosu od 6.615,00 kuna, te mu naloženo da plati još i trošak postupka u paušalnom iznosu od 500,00 kuna, što odgovaraju trajanju i složenosti ovog postupka.

U Osijeku, 27. siječnja 2014. god.

Zapisničar
MERI ZAMULJINSKI

Predsjednik vijeća
ZVONKO VEKIĆ

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke i branitelj imaju pravo žalbe u roku od 15 dana, računajući od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi u 4 istovjetna primjerka ovom sudu, a o njoj odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u Zagrebu.

DOSTAVITI:

1. USKOK, Odsjek u Osijeku na br. K-Us-91/13.
2. Opt. Stjepan Rob, Darda, Sv.Ivana Krstitelja 43
3. Branitelj Antun Schmidt, odv. iz Osijeka
4. "Progres" d.d. u stečaju Beli Manastir

ISTOVJETNOST PRESLIKA S IZVORNIKOM OVJERAVA
ŽUPANIJSKI SUD U OSIJEKU
09. siječnja 2025.

Upraviteljica sudske pisarnice
ANĐA GOTAL